

Retrokonwersja znana jest przede wszystkim jako termin z zakresu bibliotekarstwa. Pierwotnie oznaczał on proces przenoszenia opisów katalogowych, bibliograficznych księgozbioru z katalogu kartkowego biblioteki do katalogu komputerowego zintegrowanego systemu bibliotecznego lub do bazy danych, umożliwiających edycję i przeszukiwanie. Po raz pierwszy terminu tego użyto w bibliotekoznawstwie niemieckim pod koniec ubiegłego wieku, wcześniej funkcjonował w bibliotekarstwie amerykańskim - od 1960 roku jako „retrospective conversion” . W archiwistyce termin ten zafunkcjonował dopiero na początku tego tysiąclecia i odnosi się do przenoszenia danych i treści z inwentarzy archiwalnych sporządzonych w sposób tradycyjny na formę elektroniczną. Metodologia przenoszenia informacji analogowych na elektroniczną przeprowadzana jest na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na przenoszeniu tekstu katalogów lub inwentarzy „Textfassung”- manualnie do baz danych lub przy użyciu techniki OCR. Druga metoda polega na przenoszeniu obrazu „Bildindizierung (Image-Indexing)” przez skanowanie pojedynczych kartotek, które jednocześnie podlegają indeksowaniu. Zaletą pierwszej z nich jest efektywniejsze przeszukiwanie, zaletą drugiej jest natomiast mniejszy koszt i szybsza realizacja.

Od lipca 2007 do sierpnia 2013 r. Archivschule w Marburgu poprzez „Koordinierungsstelle Retrokonversion archivischer Findmittel” realizowała projekt retrokonwersji tradycyjnych inwentarzy archiwalnych na postać elektroniczną. Projekt finansowany był przez DFG- Deutsche Forschungsgemeinschaft, instytucję włączającą się w wiele projektów i przedsięwzięć badawczych i naukowych z zakresu m.in. archiwistyki. W ciągu 6 lat funkcjonowania, organ koordynujący pełnił funkcję doradczą i wspierającą przygotowanie, stosowanie i wdrażanie przez archiwa niemieckie retrokonwersji inwentarzy archiwalnych. Komisja Koordynująca poprzez swoje doradztwo i wsparcie przyczyniła się do sukcesu całego projektu, a ponadto wskazała na zgodność zastosowania w procesie retrokonwersji dwóch standardów opisu dla inwentarzy archiwalnych: EAD (Encoded Archival Description) XML i SAFT (Standard-Austauschformat) XML. W projekcie udział wzięły 43 archiwa, zarówno państwowe (15 archiwów), jak również kościelne (4 archiwa), komunalne (20 archiwów), gospodarcze (2 archiwa) i uczelniane (2 archiwa). Zrealizowano 63 projekty, które objęły 2601 inwentarzy archiwalnych zawierających blisko 5 milionów jednostek inwentarzowych. 43 archiwa zakończyły z powodzeniem swoje projekty, których rezultaty dostępne są na ich własnych stronach internetowych. 21 projektów pozostaje aktualnie jeszcze w realizacji. DFG nie poprzestaje na efektach zakończonego w 2013 roku projektu. Od sierpnia tegoż roku archiwa niemieckie składały swoje aplikacje do kolejnego projektu finansowanego przez DFG „Erschliessung Und Digitalisierung”. O tym, jak dużym zainteresowaniem, i jak bardzo konieczność tego typu działań zyskuje wśród archiwów niemieckich popularność i znaczenie, może świadczyć fakt, iż w ostatnich dwóch fazach projektu -od zimy 2012 do wiosny 2013-

NIEMCY: Retrospekcja na retrokonwersję

Wpisany przez Jolanta Leśniewska

poniedziałek, 02 kwietnia 2018 13:41 - Poprawiony poniedziałek, 02 kwietnia 2018 13:49

---

wpłynęły do DFG wnioski aplikacyjne z 21 archiwów. Ich wartość wyniosła ponad milion euro. Niemieckie archiwa dzięki wsparciu jakie udzieliło im DFG zakończyło w 2016 roku proces retrokonwersji – zajęło to prawie dekadę, opierało się na dobrze przygotowanych projektach, wspierane było merytorycznie przez Archivschule w Marburgu, finansowane przez DFG i kosztowało miliony euro.

Więcej:

[Terminologie der Archivwissenschaft](#)

[Zum Abschluss ein Rekord](#) – die „Kordinierungsstelle Retrokonversion archivischer Findmittel“ hat ihre Arbeit beendet

oprac: Jolanta Leśniewska
AP Płock/O Kutno